Yargıtay 2. HD E.2024/5479 K.2024/6752 (02.10.2024)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

2. Hukuk Dairesi 2024/5479 E. , 2024/6752 K.

"İçtihat Metni"

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ :Aile Mahkemesi

SAYISI : 2023/924 E., 2024/265 K.

KARAR : Bozmaya uyularak yeniden esas hakkında hüküm kurma

Taraflar arasında İlk Derece Mahkemesinde görülen ve istinaf incelemesinden geçen boşanma davasında verilen karar hakkında yapılan temyiz incelemesi sonucunda İlk Derece Mahkemesi kararının tazminatlar yönünden bozulmasına karar verilmiştir.

İlk Derece Mahkemesince bozmaya uyularak yeniden yapılan yargılama sonucunda; tazminatlar yönünden karar verilmiştir.

İlk Derece Mahkemesi kararı taraf vekilleri tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı-davalı erkek vekili dava dilekçesinde; kadının aşırı kıskanç kişiliğe sahip olduğu, müvekkilinin sürekli kendisini aldatmakla suçladığı, asılsız isnat ve iftiralarda bulunarak herkesi buna inandırmaya çalıştığı, kadının olumsuz tutum ve davranışları sebebiyle gerek aile gerekse iş hayatında büyük sorunlar yaşamasına sebep olduğu, kadının evlilik birliği sırasındaki en mahrem konuları herkese anlattığı, herkese anlatması sebebi ile müvekkilinin toplumda küçük düşmesine sebep olduğu, kadının müvekkilinin hiçbir ihtiyacı ile ilgilenmediği, müvekkilinin anne ve babası ile birlikte yaşamak zorunda kaldığını, taraflar tam bir ruhi imtizaçsızlık içinde olduğu, bir araya geldiklerinde sıkça kavga ettikleri, kadının kötü sözler söylendiği, müvekkilinin tüm gayretlerine rağmen hakaret ve kavgalarını sürdürdüğü, tarafların uzun bir süredir ayrı yaşadıkları, tarafların artık bir araya gelmelerinin ve müşterek hayatı devam ettirmelerinin mümkün olmadığını belirterek tarafların 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun (4721 sayılı Kanun) 166 ncı maddesinin birinci fıkrası uyarınca boşanmalarına karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

II. CEVAP

Davalı-davacı kadın vekili cevap ve birleşen dava dilekçesinde; yaklaşık 3,5 yıl devam eden evlilik boyunca müvekkilinin üzerine düşen yükümlülükleri en iyi şekilde yerine getirdiği, eşine sevgi ve saygıda kusur etmediği, eşinin ve evinin sorumluluklarını kendisinden özveride bulunarak dört dörtlük olarak yerine getirdiği, erkeğin başka kadınla olan gayrimeşru birlikteliğine devam edebilmek ve o kişi ile evlilik tesis etmek amacıyla ortak konutu terk ettiği, sonrasında ikametgahını hiçbir zaman ve halen yaşamadığı vefat eden anne ve babasının evinde gerçeğe aykırı olarak göstererek müvekkilinden boşanmak için dava açtığı, müvekkiline izafe edilecek en ufak bir kusur bulunmadığı, evliliklerinde ilk yıldan sonra erkeğin haksız eylemleriyle ortaya çıkan sorunlarla, aldatma, hakaret, aşağılama, evden kovulma, kişiliğe saldırı, fiziki görüntüsüyle alay etme, iğrendiğini söyleme gibi onur kırıcı eylemlere yuvasını kurtarabilmek adına göğüs gerdiğini belirterek erkeğin davasının reddi ile kendi davalarının kabulüne öncelikli tarafların zina hukuki

sebebine dayalı olarak boşanmalarına, bunun mümkün olmaması halinde tarafların 4721 sayılı Kanun'un 166 ncı maddesinin birinci fıkrası uyarınca boşanmalarına, kadın yararına aylık 3.000,00 TL tedbir nafakasına, kararın kesinleşmesinden sonra yoksulluk nafakası olarak devamına ve yasal faiziyle birlikte 400.000,00 TL maddî ve 400.000,00 TL manevî tazminata karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin 25.02.2020 tarihli ve 2020/91 Esas, 2021/506 Karar sayılı kararıyla; kadının erkeğe erkeğin aile yakınlarının yanında hakaret ettiği, erkeğin de eşi dışında başka bir kadınla gönül ilişkisi yaşadığı sabit, cinsi münasebetin kuvvetle muhtemel sağlandığı bir vakıa ispat edilmediği, kusur incelemesinde erkeğin ağır, kadının ise hafif kusurlu olduğu gerekçesiyle tarafların 4721 sayılı Kanun'un 166 ncı maddesinin birinci fıkrasına dayalı açtıkları boşanma davalarının kabulüne, kadının zina sebebine dayalı boşanma davasının reddine, kadın yararına 40.000,00 TL maddî ve 35.000,00 TL manevî tazminata, yine zanaatı olan, düzenli ve geçimini sağlamaya yeter düzeyde geliri olmadığı gibi kadın çalışsa da erkeğin gelir durumu ile kadının geliri arasında ciddi sayılacak bir farkın bulunması, gelirinin kadını yoksulluktan kurtarmasının mümkün görünmemesi karşısında, kadına aylık 1.250,00 TL tedbir nafakası ile aylık 650,00 TL yoksulluk nafakasına karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı taraf vekillerince istinaf başvurusunda bulunulmuştur.

B. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin 18.01.2022 tarihli ve 2021/2951 Esas, 2022/130 Karar sayılı kararıyla; Dava dosyası içeriğine, dosyadaki yazılara göre İlk Derece Mahkemesi kararında usule ve esasa ilişkin herhangi bir aykırılığın bulunmadığı, davanın esasıyla ilgili hükme etki edecek tüm delillerin dava dosyası içinde bulunduğu, kanunun olaya uygulanmasında ve gerekçede hata edilmediği, bu nedenle inceleme konusu kararın usul ve esas yönünden hukuka uygun olduğu anlaşıldığından tarafların istinaf isteminin 6100 sayılı Kanun'un 353 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin (1) inci alt bendi gereğince ayrı ayrı esastan reddine karar verilmiştir

V. BOZMA VE BOZMADAN SONRAKİ YARGILAMA SÜRECİ

A. Birinci Bozma Kararı

1.Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı taraf vekilleri temyiz isteminde bulunmuştur.

2.Dairenin 17.05.2022 tarih ve 2022/2658 Esas, 2022/4505 Karar sayılı kararı ile; yoksulluk nafakası talebinin kabul edilebilmesi için nafaka alacaklısının boşanma yüzünden yoksulluğa düştüğünün belirlenmesi gerektiği, İlk Derece Mahkemesince kadın hakkında yapılan ekonomik ve sosyal durum araştırma tutanağında çalışmadığı, geliri ve mal varlığının olmadığının bildirildiği, yargılama sırasında dinlenen tanık beyanlarında ise kadının özel bir okulda asgari ücretle öğretmen olarak çalışmaya başladığının belirtildiği, Sosyal Güvenlik Kurumu kayıtlarından da kadının 18.09.2019 tarihinde sigortalı olarak çalışmaya başladığının anlaşıldığı, o halde İlk Derece Mahkemesince kadının usulünce ekonomik ve sosyal durumunun araştırılıp, halen çalışıp çalışmadığı, sürekli ve düzenli gelirinin bulunup bulunmadığı, boşanma yüzünden yoksulluğa düşüp düşmeyeceği, işten ayrılmış ise haklı nedenlerle ayrılıp ayrılmadığı hususlarının belirlenmesi ve gerçekleşecek sonucuna göre

kadının yoksulluk nafakası talebi hakkında karar verilmesi gerekirken, bu konuda eksik inceleme ile yazılı şekilde karar verilmesi usul ve kanuna aykırı olduğu gibi tarafların tespit edilen ekonomik ve sosyal durumları, boşanmaya yol açan olaylardaki kusur dereceleri, paranın alım gücü, kişilik haklarına yapılan saldırı ile ihlâl edilen mevcut ve beklenen menfaat dikkate alındığında kadın yararına takdir edilen maddî ve manevî tazminat miktarlarının az olduğu, yine erkek tarafından istinaf edilmediğinden kesinleştiği gerekçesiyle erkeğin vekâlet ücretine yönelik temyiz dilekçesinin reddine, gösterilen sebeplerle Bölge Adliye Mahkemesi hukuk dairesi kararının kaldırılmasına, İlk Derece Mahkemesi kararının yoksulluk nafakası ve tazminatların miktarı yönünden bozulmasına, kararın bozma kapsamı dışında kalan temyize konu diğer bölümlerin ise onanmasına karar verilmiştir.

B.İkinci Bozma Kararı

İlk Derece Mahkemesinin 11.11.2022 tarihli kararıyla; kadının sürekli ve düzenli gelir getirici işinin olduğu, meslek sahibi olduğu, boşanma neticesinde yoksulluğa düşmeyeceği, tarafların sosyal ve ekonomik durumları ile kusurlarına, hakkaniyet ilkesine, paranın alım gücüne, kişilik haklarına, özellikle aile bütünlüğüne yapılan saldırının ağırlığına nazaran kadın yararına 60.000,00 TL maddî ve 50.000,00 TL manevî tazminata ve kadının cevap dilekçesi ile talep ettiği yoksulluk nafakasının talebinin reddine karar verilmiş, kararın taraf vekilleri tarafından temyiz edilmesi üzerine Dairenin 20.09.2023 tarihli ve 2023/5097 Esas, 2023/475 Karar sayılı kararı ile; tarafların tespit edilen ekonomik ve sosyal durumları, boşanmaya yol açan olaylardaki kusur dereceleri, paranın alım gücü, kişilik haklarına yapılan saldırı ile ihlâl edilen mevcut ve beklenen menfaat dikkate alındığında kadın yararına takdir edilen maddî ve manevî tazminat miktarlarının az olduğu gerekçesiyle kararın bozulmasına, erkek vekilinin tüm, kadın vekilinin sair temyiz tirazlarının reddi ile temyiz olunan İlk Derece Mahkemesi kararının bozma kapsamı dışında kalan temyize konu bölümlerinin onanmasına karar verilmiştir.

C. İlk Derece Mahkemesince Bozmaya Uyularak Verilen Karar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda başlıkta tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; kadın için 250.000,00 TL madddîve 200.000,00 TL manevî tazminata karar verilmiştir.

VI. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde taraf vekillerince temyiz isteminde bulunulmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

1.Davacı-davalı erkek vekili temyiz dilekçesinde; kusur belirlemesi ve tazminatların miktarı yönlerinden kararın bozulmasına karar verilmesini talep etmiştir.

2.Davalı-davacı kadın vekili katılma yoluyla temyiz dilekçesinde; tazminatların miktarı yönlerinden kararın bozulmasına karar verilmesini talep etmiştir.

C. Gerekçe

1. Uyuşmazlık ve Hukuki Nitelendirme

Uyuşmazlık, kadın için hükmedilen tazminatların miktarı ile kesinleşen yönlere ilişkin temyiz itirazlarının incelenip incelenmeyeceği noktasında toplanmaktadır.

2. İlgili Hukuk

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu’nun (6100 sayılı Kanun) 369 uncu maddesinin birinci fıkrası ile 370 ve 371 inci maddeleri. 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu’nun 4 üncü, 174 üncü maddesinin birinci ve ikinci fıkrası. 6098 sayılı Borçlar Kanunu'nun 50 nci ve 51 inci maddeleri.

3. Değerlendirme

1.Temyiz olunan nihai kararların bozulması 6100 sayılı Kanun'un 371 inci maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

2.Temyizen incelenen İlk Derece Mahkemesi kararının bozmaya uygun olduğu kararda ve kararın gerekçesinde hukuk kurallarının somut olaya uygulanmasında, delillerin takdirinde bir isabetsizlik bulunmadığı, bozmanın kapsamı dışında kalarak kesinleşmiş olan yönlere ilişkin temyiz itirazlarının incelenmesinin artık mümkün olmadığı gibi bozmaya uyulmakla karşı taraf yararına kazanılmış hak oluşturan yönlerin de yeniden incelenmesinin hukuken mümkün olmadığı anlaşılmakla; temyiz dilekçesinde ileri sürülen nedenler kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

VII. KARAR

Açıklanan sebeple;

Taraf vekillerinin yerinde görülmeyen tüm temyiz itirazlarının reddi ile usul ve kanuna uygun olan kararın ONANMASINA,

Aşağıda yazılı temyiz giderinin temyiz edenlere yükletilmesine,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

02.10.2024 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.